

lých nemovitostí ve vl. č. 3588 dlužníkům každému jednou polovicí patřících. Jsou tedy vymáhajícími věřiteli i banka U., i konkursní správce, a to banka U., pokud jde o $\frac{2}{3}$ podílů na nemovitostech vl. č. 3018, 3337, 3539 a 3992, patřících dlužníkům, a konkursní správce, pokud jde o tyto podíly, a mimo to ohledně celých nemovitostí vl. č. 3588. Když tedy exekuční soud vyzval konkursního správce, by předložil dražební podmínky stran všech nemovitostí do dražby daných, není proti tomuto vyzvání podle § 239 čís. 4 ex. ř. rekurs přípustný a byl proto změnou napadeného usnesení odmítnut rekurs banky U., pokud směřoval proti tomu, že Dr. J. byl jako správce konkursní podstaty vyzván, aby předložil dražební podmínky. Banka U. má však podle § 145 ex. ř. jako první vymáhající věřitelka též právo žádati, by byla vyzvána k předložení dražebních podmínek o $\frac{2}{3}$ podílech na nemovitostech vl. č. 3018, 3337, 3539, 3992, náležejících dlužníkům, stran kterých jest vymáhající věřitelkou. Její rekurs proti usnesení soudu první stolice, pokud jím z tohoto práva byla vyloučena, je přípustný a, jak uvedeno, i důvodný. Budou-li takto o oněch nemovitostech soudu předloženy dva návrhy, jež obsahují podmínky odchylné se od zákona, ustanoví soud při roku k ustanovení dražebních podmínek (§ 162 ex. ř.) dražební podmínky na základě obou návrhů (min. nař. ze dne 3. prosince 1897 čís. 25.801, Věstník čís. 44).

Čís. 12193.

Poznámku hypotekární žaloby nelze povolit v pořadí poznámky žaloby povolené soudem, u něhož byla původně žaloba podána, avšak pro nepřislušnost odmítnuta. Ustanovení § 232 c. ř. s. v doslovu zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n. nelze tu použítí.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, R I 1019/32.)

Okresní soud civilní pro Prahu - Jih povolil poznámku hypotekární žaloby v pořadí poznámky této žaloby povolené krajským soudem civilním v Praze. Rekursní soud vyhověl rekursu žalované potud, že zamítl návrh žalobce, by knihovní poznámka byla povolena v pořadí poznámky povolené krajským soudem civilním v Praze. Důvody: Žaloba Ck VIII 317/31, jež se obsahově kryje s nynější žalobou, byla usnesením krajského soudu civilního v Praze ze dne 13. dubna 1932 právoplatně odmítnuta z důvodu, že jde o spor náležející do výlučné příslušnosti okresního soudu podle ustanovení § 49 odst. 5 j. n. Tím odpadl důvod, aby poznámka ta, jež má povahu prozatímního opatření (čl. XIII uvoz. zák. k ex. ř.) mohla býti nadále považována za oprávněnou. Žaloba podaná pak u příslušného soudu jest žalobou úplně novou a v důsledku toho i poznámka povolená nyní příslušným procesním soudem byla poznámkou zcela odlišnou od poznámky povolené krajským soudem civilním v Praze. Podle všeobecných zásad knihovního zákona nebylo tu tudíž vůbec důvodu, by nynější poznámka byla zapsána v pořadí poznámky povolené krajským soudem civilním. Poukaz žalující strany na ustanovení § 232 c.

ř. s. v doslovu zákona čís. 23/1928 sb. z. a n. jest nepatřičný, poněvadž citovaný předpis mluví výslovně jen o právních účincích soukromoprávních.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalobce.

D ů v o d y:

Žalobce stěžuje si na usnesení rekursního soudu, pokud bylo vyhověno rekursu žalované a zamítnut byl jeho návrh, by poznámka žaloby byla povolena v pořadí poznámky povolené krajským soudem civilním v Praze pod Ck VIII 317/31, a odvolává se na ustanovení čl. II čís. 4 zákona čís. 23/1928, kterým byl doplněn § 232 c. ř. s. ustanovením, že, byla-li žaloba soudem odmítnuta pro nepříslušnost soudu, trvají soukromoprávní účinky spojené s podáním žaloby, byla-li žaloba znovu podána u příslušného soudu do třiceti dnů od právní moci usnesení. Knihovní poznámka žaloby, o niž tu jde, byla povolena ve smyslu ustanovení § 59 knih. zákona a účinkem této poznámky jest podle § 60 knih. zákona jen, že poznámka způsobí, že výpověď nebo žaloba má účinek i proti každému pozdějšímu vlastníku zástavy a že zejména exekuce může býti vedena na nemovitost danou do zástavy podle právoplatného nálezu vydaného o poznamenané žalobě nebo smíru způsobilého k exekuci přímo proti každému vlastníku této nemovitosti. Tento předpis knihovního zákona nebyl dotčen ustanovením exekučního řádu (čl. XIII. čís. 7 uvoz. zákona k exek. řádu). Poněvadž pak podle ustanovení § 60 knih. zák. a podle toho, co sám žalobce k odůvodnění svého nároku uvedl při knihovní poznámce, o kterou tu jde, nemá význam pořadí, v kterém byla poznámka učiněna, nemá návrh na povolení poznámky v pořadí poznámky dříve povolené pod Ck VIII 317/31 žádného praktického významu, nejde tu tedy o soukromoprávní účinek spojený s podáním žaloby, a proto nedopadá ani ustanovení zákona čís. 23/1928 a návrh žalobcův v tomto směru jako bezdůvodný správně rekursním soudem byl zamítnut.

Čís. 12194.

Pojišťovací smlouva.

Ustanovení všeobecných pojišťovacích podmínek, že, »nepřivede-li se nárok na (první) premii u soudu k platnosti do tří měsíců ode dne splatnosti, má se za to, že se odstoupilo od smlouvy«, není jen právní domněnkou, nýbrž jde o lhůtu propadnou, jejíž marným uplynutím samočinně, ale také neodvratně nastává zrušení pojišťovací smlouvy.

Tato lhůta počíná dnem, jímž se pojistník octl v prodlení s placením premie, a, mohla-li premie býti zapravena ve splátkách, jakmile se octl v prodlení s některou splátkou.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, Rv I 1288/31.)

Žalovaný pojistil se u žalující pojišťovny proti povinnému ručení za roční premii 3595 Kč. První premie byla splatná dne 13. července 1930 tak, že dne 13. července 1930 mělo býti zapraveno 1.000 Kč, zbytek